

“Weet u niet, dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar slechts één de prijs ontvangt? Loopt zo, dat u die verkrijgt. En ieder die aan een wedstrijd deelneemt, onthoudt zich in alles; dezen dan, opdat zij een vergankelijke kroon ontvangen, maar wij een onvergankelijke.” 1 Kor. 9:24-25

Jaap & Myriam
van Heiningen

Tel. 952 501867

website: http://ntmu.net/?page_id=1205

Apartado 31, 29700 Vélez-Málaga, Spanje

NEW: pressingonstill@gmail.com

**WEDLOOPopnamen
uit Spanje en van elders**

Beste vrienden,
Weleens gehoord van “Weggrissing”? Eigenlijk is dat de meest letterlijke vertaling van het woord dat Paulus gebruikt voor wat wij meestal ‘Opname’ noemen, naar 1 Tess. 4:17. Het gaat daar over die fractie van een seconde waarin plotse-ling miljoenen mensen, dood of levend, van de aardbodem weggevaagd schijnen te zijn. Het zijn de vrijgekochten van de Heer; in die oogwenk grist Hij ze weg uit het domein van de dood, en nemen zij hun intrek bij Hem. De Heer gebruikt het woord 3x in Johannes 10, verzen 12 en 28-29, i.v.m. de ‘vorst van deze wereld’ die z’n eigen agenda heeft van ‘weggrissen’. Lees het maar na.

Als volgelingen van Christus, mogen we uitzien naar dat onvoorstelbare ogenblik..., en tóch, welke christen kijkt daar écht naar uit? In de gelijkenis van de 10 maagden zien we dat andere aspect. De vijf maagden mét olie vielen in slaap, net als de vijf zónder olie! Vlak voor de komst van de Bruidegom was er geen zichtbaar verschil tussen wijzen en dwazen; tussen échte christenen en ónechte! Sprak onze Heer hier niet profetisch over de laatste dagen? De olie is een beeld van de Heilige Geest, kenmerk van de echte gelovige! Zónder Hem is er geen licht, geen blijdschap en geen bruiloft! De tragedie ligt in die ‘wijze’ meiden, die i.p.v. de dwaze wakker te schudden, zélf ook maar het loodje legden.

Tja, de vorige keer hadden we het nog over de Engelse bruiloft, dat was op 13 maart in Whitchurch. Wat een avontuur! Nu, ruim 8 maanden later, zijn we dagelijks nog erg dankbaar voor elkaar. Dankbaar aan wie? Aan HEM, die ons, ondanks alle obstakels, tóch bij elkaar bracht!

Onze lente was prachtig, daarna de hete zomer, vervolgens de natte herfst; nu staat onze eerste winter voor de deur, alles bij elkaar een heel wittebroodsjaar...

De foto werd in november, vóór ons huis, genomen door de buurman. Achter ons is het huis van de overburen zichtbaar.

De andere foto is van **Antonio en Catalina** voor hun boerenhuis in de bergen. De laatste jaren werden de samenkomsten van de kleine huisgemeente altijd bij hen thuis gehouden.

In september overleed Antonio. Hij was iets ouder dan ik; een heel eenvoudige, maar zeer geliefde broeder, die erg gemist wordt. Daarmee schijnt het lot van deze gemeente be-zegeld te zijn. In 1967 begonnen de gelovigen weer samen te komen, na 30 jaar stilstand - sinds de Spaanse burgeroorlog. Vanaf 1966 bleven we

hen regelmatig bezoeken voor bijbel-se bemoediging en steun, en er waren bekeringen. Maar die generatie is nu bijna geheel vertrokken. En de nieu-we generatie? Ook die vertrok, n.l. naar de kust, waar het wemelt van de buitenlandse toeristen en waar dus goed verdiend kan worden.

Catalina is daar voorlopig in huis bij een dochter en haar gezin, maar ze hoopt in de naaste toekomst naar Penn-sylvania te reizen, waar haar Friese schoonzoon, Sjoerd Duiker, profes-sor is. Vanwege haar getuigenis, is dat voor haar familie hier en vele kennis-sen een groot verlies. Haar Heer heeft haar voor vélen tot zegen gesteld!

Vanwege de kalenderverspreiding, hopen we in december de reis door de buurprovincie van Granada te maken. Twee jaar geleden deden we dat ook samen als verloofd stel. Myriam wordt overal héél hartelijk welkom geheten.

We bidden om leiding i.v.m. een mogelijke reis naar Z. Amerika in ja-nuari. Bidt u mee?

Wie nog iets wil lezen van mijn hand, kan hier op klikken:

<http://ntmu.net/pdf/LEVEN,%20LICHT,%20LIEFDE.pdf>

Een h. groet van uw

Jaap & Myriam